

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: Rev-915/04
Sarajevo, 14.2.2006. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu sastavljenom od sudija: Vesne Softić kao predsjednice vijeća Enise Bilajac, Slavice Čurić, Zdravke Grebo-Jevtić i mr. Danice Šain kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja M. d.d. S., ulica..., broj..., protiv tužene T. d.o.o. S., koju zastupa punomoćnik S.N., advokat iz S., radi isplate duga 32.154,04 KM, odlučujući o reviziji tužene protiv presude Vrhovnog Federacije BiH u Sarajevu, broj Pž-58/03 od 22.4.2004. godine, u sjednici vijeća održanoj 14.2.2006. godine, donio je:

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Presudom Vrhovnog suda FBiH u Sarajevu br. Pž-58/03 od 22.4.2004.g., odbijena je žalba tužene i potvrđena presuda Kantonalnog suda u Sarajevu br. Ps-458/02 od 23.9.2002.g., kojom je tužena obavezana da isplati tužitelju 29.046,34 KM sa kamatom kao u izreci uz troškove spora, dok sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva tužitelj je odbijen.

Drugostepenu presudu blagovremeno izjavljenom revizijom pobija tužena zbog pogrešne primjene materijalnog prava i prekoračenje tužbenog zahtjeva. Predlaže da se presuda ukine.

Revizija nije osnovana.

U nižestepenim presudama je utvrđeno da između tužitelja kao izvođača i tuženog kao investitora 9.6.1999. godine zaključen ugovor o izvođenju radova na objektu PO-5, C. S., kojim su ugovorili kaznu za slučaj zakašnjenja. Nadalje je utvrđeno da je tužitelj zakasnio sa ispunjenjem obaveze 93 dana i da je produžen rok za izvođenje radova koje je tuženi primio 16.2.2000.g., a 21.3.2000.g., saopćio tužitelju da zadržava svoje pravo na ugovorenu kaznu.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, za koje je vezan revizijski sud, u pobijanoj presudi pravilno je primijenjeno materijalno pravo kada je usvojen tužbeni zahtjev u dosuđenom

dijelu, jer prema čl. 273. st. 5. preuzetog Zakona o obligacionim odnosima ("Sl. list SFRJ", bi. 29/78 do 75/89; "Sl. list RBiH", br. 2/92 i 13/94: dalje ZOO), povjerilac ne može zahtijevati ugovorenu kaznu zbog zadocnjenja ako je primio ispunjenje obaveze, a nije bez odlaganja saopštio dužniku da zadržava svoje pravo na ugovorenu kaznu.

Kod činjenice da je između stranaka produžen rok za izvođenje radova, to prigovori revidenta da se radilo o naknadno izvršenim radovima po zapisniku od 25.1.2000.godine su irelevantni, jer ugovorena kazna sama po sebi nema karakter saopštenja i u načelu predstavlja ovlašćenje a ne obavezu. To podrazumijeva da je takvu izjavu trebalo dati prilikom primitka ispunjenja. Kod činjenica da je tužena radove primila 16.2.2000. godine, a 21.3.2000. godine saopštila tužitelju da zadržava pravo na ugovorenu kaznu, to je po shvatanju i ovog revizijskog suda pravilno u pobijanoj presudi primijenjena odredba iz člana 273. stav 5. ZOO, pa prigovor tužene o pogrešnoj primjeni materijalnog prava lišen je valjanog pravnog uporišta.

Stanovište revidenta da zbog pravnog osnova koji je primijenjen u žalbenom odlučivanju je trebalo ukinuti prvostepenu presudu nije od uticaja na zakonitost i pravilnost drugostepene presude. Pogrešna primjena materijalnog prava ne postoji ako bi i uz primjenu materijalno pravne odredbe koju treba primijeniti valjalo donijeti jednaku odluku, a to su okolnosti predmetnog slučaja u postupku po žalbi. Naime u prvostepenoj presudi zaključak o osnovanosti tužbenog zahtjeva izveden je prema br. 52. Posebnih uzansi o građenju, koja pravna pravila nije mogao primijeniti (čl. 1107. st. 1. ZOO) a što je drugostepeni sud pravilno i zaključio.

Revizijski razlog prekoračenja tužbenog zahtjeva pred drugostepenim sudom moguće je isticati u slučaju kad u žalbenom odlučivanju se preinači prvostepena presuda.

Pobijanom presudom odbijena je žalba tužene i potvrđena prvostepena presuda kojom je dosuđeno manje nego što je traženo tužbenim zahtjevom, pa prigovor revizije o prekoračenju tužbenog zahtjeva pred drugostepenim sudom iz čl. 367. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Sl. novine FBiH", br. 42/98 i 3/99; dalje raniji ZPP) nije osnovan.

Kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti valjalo je reviziju tužene kao neosnovanu odbiti primjenom odredbe iz čl. 375. ranijeg ZPP, koji procesni zakon je bio na snazi u vrijeme donošenja prvostepene presude i primjenjuje se osnovom čl. 456. st. 1. važećeg ZPP ("Sl. novine FBiH", br. 53/03 i 73/05).

Predsjednica vijeća,
Vesna Softić,s.r.

Za tačnost opravka tvrdi
Šef Odsjeka sudske pisarnice

Čehić Fikreta